

Maribo Amts 4de Valgfreds, at det vil være nødvendigt, at gaae den i § 100 af Grundloven betegnede Vej for at gennemføre Fællesforfatningen. Indtil det skeer, indtil Fællesforfatningen er gennemført, saa vil den danske Rigsdag, som jeg alt tidligere har antydnet, i alle Fællesanliggender, hvor kun en ideel Deling kan tænkes proportionel men derfor lige væsentligt træde i Fælles-Repæsentationens Sted. Hvis ikke det skeer, bliver den saa godt som Ingenting, men hvis Thingene til enhver Tid ville gjøre deres Pligt, da bliver Rigsdagen i Mellemtiden mere end før. Men det er naturligtvis kun en Overgangstilstand, den maatte jo forandres, naar Tanken i Kundgjørelsen af 28de Januar skal gennemføres. Nu er der Mange, der have læst denne Paragraph, som maaskee ellers ere meget forsigtige og kloge Mænd, men som maae have læst denne Paragraph mindre velvilligt; de have fundet, at der stod deri, at der behøvedes 2½ Aar til en Grundlovsforandring. Andre have vel udfundet et noget forskjelligt Tidrum, men antage dog i Almindelighed, at der til en Grundlovsforandring behøves en urimelig lang Tid. Det er nu det Underlige, at Forandringen kan vedtages i 3 Maaneder, naturligtvis forudsat at man er enig om dens Indhold, og at der ikke i Realiteten er stor Vanskelighed; det, som det jo fornemmeligt kommer an paa, det er, hvor hurtigt de to ordentlige Rigsdage kunne følge paa hinanden inden Opøsningen. Den ordentlige Rigsdag er den, hvorpaa Finantsloven forelægges; der er naturligtvis kun een Finantslov om Aaret, og tillige er det en grundlovbestemt Regel, at hvis ikke Rigsdagen er sammenkaldt før, sammentræder den i October, men den kan sammentræde forinden, naar den kaldes af Regjeringen. Den ordentlige Rigsdag kan, hvis man er bleven færdig det foregaaende Aar i December Maaned, sammenkalbes det næste Aar for Exempel den 2den Januar. Paa den anden Side indeholder Grundloven Bestemmelser, der med Hensyn til Prorogationen ere ganske mærkelige, naar man seer lidt nærmere til. Det er rigtignok bestemt, at uden Rigsdagens Samtykke kan den ikke prorogeres uden paa en tem-

melig kort Tid og under visse nærmere Betingelser, men med Rigsdagens Samtykke kan den prorogeres paa længere Tid, og derved kan det blive muligt i længere Tid at bevare den Rigsdag, som ellers vilde høre op at være ordentlig, som ordentlig, hvorved det naturligtvis bliver lettere at combinere den med den paafølgende ordentlige Rigsdag, paa hvilken Finantsloven forelægges. Alle disse Ting ere meget klare og simple, naar man tager Grundlovens Bestemmelser for sig; muligt ere de dog ikke saa klart blevne opfattede af Alle, idetmindste ikke af Alle udenfor Thinget. Nu derimod er det vitterligt, at dersom Regjeringen giver det ud af sin Haand at benytte de ordentlige Rigsdage i dette Aar, saa kan det tage forholdsmæssig meget lang Tid, inden Forandringen kan vedtages. Man vil sige: ja, det har jo ikke saa stor Hast; de der ikke ærligt ville gaae ind paa Tankens Gjennemførelse, kunne have god Grund til at sige det, de ere tilfredse med, at det hele træktes ud, saa kommer den Tid, da det brister paa den ene eller anden Maade; men de derimod, som vusse en rolig og grundlovmæssig Udvikling, de ere bekymrede, naar Regjeringen ikke engang vil forbeholde sig Afgang til den letteste Gjennemførelse af de Ændringer, der behøves; thi det er jo klart, at ved Prorogationen er Agangen forbeholdt, hverken meer eller mindre, og ved Prorogationens Undladelse giver man denne Afgang ud af Hænderne, — ja, man har jo allerede i Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 udtalt, naar Valg skal foregaae i Slesvig og Holsten, man har jo udtalt, naar Provindsstænderne skulde sammentræde, og man har talt om, at den raadgivende Myndighed skulde forandres til en besluttende Myndighed, det skeer let, det er gjort ved et Pennestrog, det glider umærkeligt som ingen Ting; men Fællesforfatningen, ja, den kan meget godt straae paa § 100, naar man ikke itide vil tænke paa ikke at fjerne § 100, men at anvende den med Forstand, med Klogskab, med Fremsyn. Og nu Mellemtilstanden — skulde den virkelig kunne paastaaes at være en saadan, at der var Grund til at give Ministeriet et Tillidsvotum. Jeg vil ikke her omtale Personerne,